

Відділ культури і туризму
виконавчого комітету Славутицької
міської ради
Славутицька міська централізована
бібліотечна система

„Майстер різьбленого стилоса”

До 80-річчя з дня народження
Д.В. Павличка

Бібліографічний покажчик

Славутич

2009

Даний бібліографічний покажчик підготовлений відділом бібліотечно-бібліографічного обслуговування Загальноміського бібліотечно-інформаційного центру м. Славутича.

Видання присвячене відзначенню у 2009 році 80-річчя від дня народження Дмитра Павличка – українського поета, перекладача, літературного критика, громадсько-політичного діяча.

Покажчик містить біографію, публікації про твори письменника, видання та статті про його життя і творчість, розробки уроків, сценаріїв, інтернет-ресурси про життя і творчість Д. Павличка.

Матеріал розміщений за розділами в алфавітному порядку.

Посібник розраховано на широке коло читачів.

Укладачі: Панова Л.І., Соловйова Л.О.,
Янченко О.О.

Комп’ютерний набір: Соловйова Л.О.

Відповідальна за випуск: Портная Н.В.

... Україно, моя Україно,
Я для тебе на світі живу!
Д. Павличко

Біографія Дмитра Павличка

Дмитро Васильович Павличко народився 28 вересня 1929 р. в селі Стопчатові на Підкарпатті в багатодітній селянській родині. Початкову освіту здобув у польській школі в Яблуневому, де українська мова була забороненою. Конфлікти, що з цього вивалилися, поет опише згодом у нотатках «Про себе» (Павличко Д. Біля мужнього світла. – К., 1988) та ще у віршах вилле гіркоту зневаженої гідності («За мову мужицьку не раз на коліна довелось у школі ставати мені...»). Він вивчить мову Міцкевича і полюбить його культуру, в Коломийській гімназії опанує німецьку та латинь, усе життя пошадливо й невтомно всотуватиме духовні скарби інших народів та епох. І все це зміцнюватиме в ньому любовне, бережливе ставлення до рідного упослідженого слова. Захист і плекання його ще замолоду стануть для Д. Павличка – одного з освіченіших літераторів сьогодення – справою обов'язку й честі.

Від 1948 р. у Львівському університеті Д. Павличко вивчає українську мову та літературу. Ще у вузі відає літературною частиною Львівського ТЮГу, потім – відділом поезії журналу «Жовтень». У 1964 р. він переїжджає з родиною до Києва, працює на Кіностудії ім. О. Довженка (за його сценаріями поставлені фільми «Сон» – у співавторстві з В. Денисенком та «Захар Беркут»), у Спілці письменників України, тривалий час – редактором журналу «Всесвіт». Секретар СП СРСР із 1986 р.; з 1988-го – секретар правління СПУ. 1989 р. обраний головою новоствореного Товариства української мови ім. Т. Г. Шевченка, народний депутат України.

Усе це – сторінки трудової та громадської діяльності поета. А початок творчості відноситься до 1 січня 1951 р.,

коли в газеті Львівського університету "За Радянську владу" публікується перший вірш Д. Павличка «Дві ялинки». А збірка віршів "Любов і ненависть" побачила світ 1953 р. і стала помітним явищем молоді музи передовсім через те, що принесла поезію громадянськи стривожену і гостру («Я син простого лісоруба»). Ця громадянська напруга вирізняла дебют Д. Павличка з потоку повоєнної лірики, підрожевленої цілком зрозумілими переможними настроями, а з другого боку – не вельми сміливо порушувати гострі теми в часи сталінського диктату. Вірш Д. Павличка виростав на свіжій межі двох епох Західної України, в ньому нуртувала енергія суспільних болінь, спалахуючи блискавицями щирого громадянського пафосу: "Але, людське забувши щастя й горе, який до чорта буду я поет!"

У голосі 24-літнього автора було щось неструджене, неперемерхле, щось від тремтливого неофітського захвату. Те, що згодом утратить юнацьку наївність і вигартується в усвідомлене й невідступне служіння Правді. Літературне визнання прийшло до нього відразу. 1954 р. За пропозицією М. Бажана Д. Павличка було (заочно!) прийнято до Спілки письменників.

Наступні збірки ("Земля", 1955, "Чорна нитка", 1958) разом з розвитком відомих мотивів – а це насамперед новітня історія Івано-Франківщини, "високої землі" поета, її драматичні злами і горді творці – приносять і нові, дещо несподівані для суворо інтонованої музи Павличка, а разом з тим такі природні барви. Мається на увазі інтимна лірика, зібрана в циклі "Любов" 1953 р., що пізніше дістав назву "Пахощі хвої".

Дедалі чіткіше в усіх поетичних жанрах проглядають риси індивідуального стилю Д. Павличка. Це – особлива конфліктність ліричного сюжету, де думка й почуття рухаються доланням суперечностей, а обмеженість окремих позицій перетворюється на всеохопність діалектичного судження. Так, у вірші «Ти мене гуцулом називала» юнацька нетерплячість серця обертається очманілою закоханістю «до

гробу», що перегорає на гіркоту зневажених почуттів, яка заповнюється цілющим трупком досвіду: «У багатті другого кохання, Першого завжди іскринка тліє».

Діалектичність думки, що прозирнула в низці творів 50-х років, означила кінець раннього періоду творчості й початок великої зрілої роботи. Засвідчила це збірка віршів "Правда кличе!" 1958 р., книга, яка стала духовним порогом шістдесятників, легендою для молодих, славою і соромом свого часу. Соромом, бо вісімнадцятитисячний її тираж було вилучено з обігу і знищено. На IV з'їзді письменників СРСР автора було розкритиковано. І хоча сама книжка не називалася (як неіснуюча!), малася на увазі саме вона, її інвективні "неясності". А тим часом жодних неясностей не було – то пролунало слово правди про аморальність тоталітарної доби, бюрократизм, ідеологічне фарисейство, чиста правда, що уперше пролунала 1956 р., але в усій повноті своїй, як виявилось, передчасна. Лише нині ми дійшли розуміння цих проблем, але досі сонет Павличка «Коли умер кривавий Торквемада» лишається неперевершеною й унікальною за своєю соціально філософською проникливістю алегорією тоталітарної системи:

Коли умер кривавий Торквемада,
Пішли по всій Іспанії ченці.
Зодягнені в лахміття, як старці,
Підступні пастухи людського стада.
О, як боялися святі отці,
Чи не схитнеться їх могутня влада!
Душа єретика тій смерті рада –
Чи ж не майне де усміх на лиці?
Вони самі усім розповідали,
Що інквізитора уже нема.
А люди, слухаючи їх, ридали...
Не уміхались навіть крадькома;
Напевне, дуже добре пам'ятали,
Що здох тиран, але стоїть тюрма!

Д. Павличко перший і єдиний, хто майже за тридцять літ до звільнення відважив своєю книгою ляпаса функціонерів, котрий "не оре, не кує і не будує, Лише гукає: "В комунізм йдемо!". Перший відверто сказав про розшарування суспільства на тих, що працюють, і тих, що розподіляють плоди цієї праці, дбаючи про себе («Лист прибиральниці до поета»). Поетові боліли «хайживістські» ямби, знедуховлення народу, упослідження рідної культури та інші біди. Книжку спалили. Але Слово не згорає: всі ці вірші нині повернено читачеві тритомним виданням творів Д. Павличка.

На рубежі 60-х років провідною для Д. Павличка бачиться громадсько-публіцистична лірика відвертого агітаційного плану, звернена до інших народів і країн (книги «Бистрина», 1959, «Днина», 1960, «На чатах», 1961). Картини життя незалежної Куби склали книгу "Жест Нерона" (1962). Поет ніби сховався за три моря, оком гуманіста окинув небокраї ХХ століття. Багато що відходило в галузь ілюзій, соціальної романтики, натомість вигромаджувалися брили нових проблем, що вимагали осмислення. Тут – витoki "Гранослова" (1968), книги виняткової художньо-філософської сили.

Земна велич людини розкрилася в "Гранослові", приборкуючи технократичні амбіції та вносячи перспективу в сьогодення ("Космос"). Поет зобразив особистість не як володаря природи (ця доти популярна ідея почала виявляти свою уцербність), а як частинку цієї природи, фрагмент загадкового круговороту матерії, де відбувається взаємоперехід вічності й миті:

Біля вуликів на землі
Лежить собі дід мій і куня.
І лазять бджоли по його чолі,
Як по розтрісканім зрізі пня.
Не ворухнеться його рука –
Нехай беруть собі карий мед.

Дідусь мій до смерті своєї звика.

Як звикає до слави поет.

Придивіться до цієї грандіозної в своїй філософічності й простоті картини – тут немає праху, є матерія в безконечному триванні, що виявляє різні властивості аж до свідомості й доброти як вищої своєї сутності! У земних клопотах і пориваннях одкривалася Павличкові даль духовної безконечності. І досі не маємо нічого подібного осанни гордої плоті, виспіваній поетом у сонеті "Лук", вірші "Моя гріховнице пречиста" та ін. Досі немає рівного "Молитві" – віршеві во славу Шевченковому генію, бо тут углиба і розкошує в духовному безмежжі щаслива цим безмежжям особистість. Досі неспростовним словом про взаємодію національного та інтернаціонального лишається Павличків вірш "В кабінеті Леніна".

Однак громадянську наснаженість Д. Павличка треба розуміти широко – як вияв різнопланово багатой й активної натури художника. Трибунність поета відрізняється од наступальності чергового оратора своєю естетично непідробною напругою вистражданого рядка. Це – спосіб світовідчуття, що проявляється в усіх поетичних жанрах Павличка.

Лірика поета ввібрала в себе приклади світової та вітчизняної культури. Говорити так дають змогу не тільки твори на культурно-історичну тему, що складають цілий пласт його творчості (цикл "Вчителям і друзям", "Київські сонети", портрети зі збірки "Сонети подільської осені" 1973 р. або безпрецедентна в нашій поезії Павличкова Франкіана "Задивлений в будущину"). Річ у тім, що художньо-філософський досвід попередників проймає всю поезію Павличка і виявляється в культурі думки, її доцільному рухові від знаного углиб іще непізнаного. Сказане стосується й фольклору, що постійно підживлює його поетичне слово ("Два кольори", "Впали роси на покоси" та ін.).

Відданість традиції простежується і в стилістиці Павличка, котрий і в часи найсмівливіших новацій віддає перевагу класичним формам, передовсім сонету, нормативному віршеві в усіх жанрах. Однак у кожному з цих форм поет вносить щось суто своє (згадаймо "Білі сонети"). Архітектоніка його творів визначається рухом думки через діалектичне заперечення вихідної тези та її потвердження на новому знаннєвому рівні.

Промовисто свідчать про це поеми Д. Павличка. Так, у "Поєдинку" (1978) герої-побратими, зведені волею диктатора в гладіаторському герці, прикидаються, імітують бій, та швидко переконаються, що "не-справжня битва страшніша від справдешньої стократ". Тоді кожен починає зумисне наражатися на меч супротивника-друга, але й цей саможертвний порив заперечується думкою про ганьбу, яка довіку ляже на переможця. Починається справжня січ, бо кожен прагне перебрати на себе страшний тягар і тим урятувати побратима – врятувати смертю! Але ж при цьому вони вже виконують не свою, а диктатора волю, котрий звів їх у герці на власну потіху. Їхня воля лишилася перед поєдинком, на отих хрестах, що на них було обіцяно їх розіпнути за відмову битися: "Не жаль мені життя, ні побратима, Та жаль, що ми не вмерли на хрестах!..". Вони втратили свободу – внутрішню, ту, яка ще їм, рабам, лишалася – свободу вибору – і це найстрашніше!

Хоч якою б сильною була експозиційна ідея твору, вона у Павличка обов'язково буде підважена, переглянута і ляже підмурком вищої ідейної споруди. Це стосується й емоційної барви віршів та поем, яка під пером Д. Павличка міниться в усьому спектрі людських почувань. Перечитуючи Р. Барадуліна, поет висловив таку думку: "Вміння робити вірш в нутрі емоційно суперечливим свідчить про витончений, спостережливий і філософський талант" ("Біля мужнього

світла"). Важко не згадати її, вдивляючись у "Таємницю твого обличчя" – збірку інтимної лірики 1979 р.

З вершини життєвого досвіду митець оспівав любов як найбільший дарунок життя, запоруку його осмисленості й тривання. "У пику" розжирілому на брехні святеннику і жовклому від нудоти циніку він підніс її горді знаки на філософсько-історичну височінь у час девальвації головних моральних цінностей. Тому з гуманістичної точки зору суспільний сенс цієї лірики не поступається найгострішим інвективам та притчам Д. Павличка.

Низкою самобутніх образів ожив в українській поезії поганьблений жанр еротичної лірики, що має в світовій культурі величезну традицію від Сапфо й Катутла до Бодлера й Тувіма. Це не завадило поетові сягнути філософських висот, дійти вагомих істин. Власне, заради них він і вдивляється в реальність зблизька, з думкою про буття як таке й духовним потрясінням, породженим споконвічною суперечністю між безконечною любов'ю і кінечним життям: "Та вже не прилетить моя любов прозора. І добре, що нема нікому вороття. Що на одну любов дано одне життя".

Любов як вседержительниця життя – єдиний і наскрізний мотив цієї книги, таємниця, розгадувана поетом. «Поезію творить любов, а не злоба, – пише Павличко у слові «Про себе». – Ненависть – звіряче почуття, і, власне кажучи, ради того, щоб вона зникла з людських взаємин, жертвували своїм життям великі подвижники й світочі доброти. Якщо в моїх творах присутня ненависть, то це означає, що я жив у жорстокі й складні часи".

Твори Д. Павличка

Павличко Д. Твори: В 3 т. – Т. 1: Поезії. - К: Дніпро, 1989. – 501 с.

Павличко Д. Твори: В 3 т. – Т. 2: Поезії. - К: Дніпро, 1989. – 542 с.

Павличко Д. Твори: В 3 т. – Т. 3: Переклади. – К: Дніпро, 1989. – 494 с.

Павличко Д. Ви свою землю цілуйте: Поезія // Київ. – 1999. - № 1-2. – С. 24.

Павличко Д. Вірші // Книга про Матір: Укр. поети ХІХ-ХХІ ст. /Передм. О.О. Омельченка; Упоряд. В.Л. Чуйко. – К: Криниця, 2003. – С. 190-193.

Павличко Д. Вірші // Українська література: Хрестоматія для 11 кл. серед. навч. закладів / Упоряд. Р. Мовчан, Ю. Ковалів – Київ; Ірпінь: ВТФ "Перун", 1999. – С. 78-81.

Павличко Д. Вірші // Українська література: Хрестоматія для 11 кл. / Упоряд.: Т.О. Харахоріна та ін. - Донецьк: ВКФ"БАО", 1999. - С. 778-781.

Павличко Д. Вірші // Українське Диво: Поетич. антол. / За упоряд. та ред. В. Коломійця. - Кн. 2. - К: Укр.письменник, 2005. - С. 492-497.

Павличко Д. Вірші // Хрестоматія з укр. літератури: Навч. посібник. Кн. 2 / Укладачі І. Жебка, М. Жебка. - К: Наукова думка, 1999. - С. 467-468. - (Шк. б-ка).

Павличко Д. Вірші, рубаї // Відлуння десятиліть: Укр. література другої половини ХХ ст.: Навчальний посібник. - К: Грамота, 2005. - С. 241-266. - (Шк. б-ка).

Павличко Д. Одеські сонети: Поезії // Літературна Україна. - 2007. - 1 лютого. - С. 5.

Павличко Д. Панахида за померлими з голоду // Дивослово. - 2008. - № 11. - С. 49-50.

Павличко Д. "Писав хлопчина вірші..." // Балади / Упоряд. С.А. Крижанівський. - К: Дніпро, 1981. - С. 184-185.

Павличко Д. Пісня (Вставай, Україно, вставай...) // Україно, нене моя!: Сповідь: поезії, писанки...: Збірник / Упоряд. та приміт. О.Є. Шевченка. – К.: Веселка, 1993. - С. 179.

Павличко Д. Пісня про Богдана // Київ. – 1996. - № 5-6. – С. 2-5.

Павличко Д. Поезії // Веселка. Антологія української літератури для дітей в трьох томах. Т. 2: Твори рад. періоду. Поезія. Для мол. та серед. шк. віку / Упоряд., біогр. нариси Б.Й. Чайковського. - К: Веселка, 1984. - С. 424-429.

Павличко Д. Поезії // Золотий гомін. Українська література: Хрестоматія для 11 класу серед. школи / Упоряд. О.С. Непорожній.- К: Освіта, 1995.- С. 410-430.

Павличко Д. Поезії // Живиця: Хрестоматія укр. літ. ХХ ст: У 2 кн. - Кн 2 /За ред. М.М. Конончука. - К: Твім інтер, 1998. - С. 377-386.

Павличко Д. Поезії // Обрії: Зб. худож. творів для позакласного читання у 8-му кл. / Упоряд. Р.І. Вітренко. - К: Рад. шк., 1991. - С. 160-162, 233.

Павличко Д. Поезії // Українська література. 11 клас: Хрестоматія / Упоряд. О.І. Борзенко, М.П. Сподарець. - 3-тє вид., перероб і доп. - Харків: Веста:Ранок, 2008. - С. 548-554.

Павличко Д. Поезії // Українська література: Стислий виклад змісту всіх творів за новою шкільною програмою. 10-11 кл. / Автори-упорядники Башкірова Ю.Г. та ін.- Харків: Веста: Ранок, 2007. - С. 525-530. - (Дайджест).

Павличко Д. Покаянні псалми // Сучасність. – 1997. - № 2. – С. 43-69.

Павличко Д. Правда кличе: Поезії: Для ст. шк. віку / Передм. І.М. Дзюби. – К.: Веселка, 1995. – 318 с.

Павличко Д. Пригоди kota Мартина: Вірші та казка. - К.: Веселка, 1986. – 47 с.

Павличко Д. Сонети.- К.: Генеза, 2004. - 536с.

Павличко Д. Сповідальні сонети // Літературна Україна. – 2004. – 27 травня . – С. 5.

Павличко Д. Твори // Золотий гомін. Українська література: Хрестоматія для 11 класу середньої школи / Упоряд. О.С. Непорожній.- К: Освіта,1997.- С. 410-427.

Павличко Д. Твори // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст. – В 3-х кн. - Кн. 3. - К: Рось, 1994. - С. 178-181.

Павличко Д. Твори // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст. В 4-х кн. - Кн. 3. - К: Аконіт, 2001. - С. 464-471.

Павличко Д. Ти зрієся мови рідної: Вірш // Український декламатор: Збірка віршів для укр. молоді / Упоряд. Н. і О. Зінкевичі. - К: Смолоскип, 2006.- С. 61.

Павличко Д. Уся моя печаль і ніжність, і тривога: Вірші // Слово «Просвіти». – 2003. - № 50. – С. 10.

Павличко Д. Чигирин: Поезія // Літературна Україна. - 1994. - № 22. - С. 3.

Павличко Д. Я пригадав собі один стіжок у горах... // Вітчизна. – 2003. - № 1-2. – С. 52.

Критичні статті Д. Павличка

Павличко Д. Заповідь пророка: Сучасні акценти у поемі Івана Франка "Мойсей" // Літературна Україна. - 2006. - 27

квітня. - С.1,7. Закінчення. Літер. Україна. - 2006. - 11 травня. - С.7.

Павличко Д. Знати Святослава Гординського: До століття С. Гординського // Літературна Україна. - 2007. - 18 січня. - С.1,4.

Павличко Д. Погляд у глибини нації: Ю. Мушкетик // Літературна Україна. - 2009. - 2 квітня. - С. 2.

Павличко Д. Спогад про Олексу Коломійця // Літературна Україна. - 2009. - 14 травня. - С.1,8.

Про життя та творчість Д. Павличка

Бернадська Н.І. Дмитро Павличко // Бернадська Н.І. Українська література ХХ ст.: Довідник. - К: Знання-Прес, 2007. - С. 199-206.

Бернадська Н.І. Дмитро Павличко: Основні віхи життя і творчості. Твори // Н.І. Бернадська Українська література ХХ ст.: Навч. посібник для старшокл. та вступн. до вищих навч. закл. - К.: Знання-Прес, 2004. - С. 199-206.

Білоцерківець Н. Поет із золотим яблуком: Д.В. Павличку – 75 // Українська культура. – 2005. - № 10. – С. 11.

Дзюба І. Дмитро Павличко // Золотий гомін. Українська література: Хрестоматія для 11 класу середньої школи /Упоряд. О.С. Непорожній. - К: Освіта, 1997. - С. 409-410.

Дмитро Павличко // Відлуння десятиліть: Укр. література другої половини ХХ ст.: Навчальний посібник. - К: Грамота, 2005. - С. 239-240. - (Шк. б-ка).

Дмитро Павличко // Українська література. 11 клас: Хрестоматія / Упоряд. О.І. Борзенко, М.П. Сподарець. - 3-те вид., перероб і доп. - Харків: Веста:Ранок, 2008. - С. 547-548.

Дмитро Павличко // Усі українські письменники / Упорядники Ю.І. Хізова, В.В. Щоголева.- Харків: Торсінг плюс, 2008. - С. 244-349.

Дмитро Павличко // Усі українські поети / Упоряд. Ю.І. Хізова, В.В. Щоголева. - Харків: Торсінг плюс, 2008. - С. 203-211.

Дмитро Васильович Павличко // Усі цитати до творів з української літератури. 5-12 класи /Укладач Н.В. Курганова. - Харків: Торсінг плюс, 2006. - С. 395-403.

Дончик В. Дмитро Павличко – політик: До 75-річчя поета // Літературна Україна. - 2004. – 30 вересня. - С. 1,2,3.

Драч І. Переплелись, як мамине шиття, сумні і радісні дороги...: Штрихи до портрету Дмитра Павличка з нагоди 75-річчя з дня народження // Урядовий кур'єр. – 2004. – 28 вересня. – С. 12.

Задорожна Л.М. Дмитро Павличко // Живиця: Хрестоматія укр. літ. ХХ ст: У 2 кн. – Кн. 2 /За ред. М.М. Конончука. - К: Твім інтер, 1998. - С. 373-376.

Моренець В. Сто робіт і одне начало Дмитра Павличка // Павличко Д. Твори: В 3 т. - Т. 1: Поезії. - К: Дніпро, 1989. - С. 5-38.

Неділько В. Дмитро Павличко // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст. – В 4-х кн. - Кн. 3. - К: Аконті, 2001. - С. 459-464.

Оліфіренко С.М. та ін. Павличко Д. // Оліфіренко С.М. та ін. Універсальний літературний словник-довідник. – Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2008. – С. 264.

Поет Дмитро Павличко став Героєм України //Факты. – 2004. – 29 сентября. – С. 2.

Світайло Л. Павличко Дмитро // Історія української літератури. В 2-х т. Т. 2: Радянська література. - К: Наукова думка, 1988. - С. 666-674.

Солод Ю. Любов і ненависть Дмитра Павличка // Солод Ю. Українська література: Конспект. - К.: Козаки, 1996. - С. 327-336.

Сьомочкіна О. Дорога як "велика подорож життя": На матеріалі рубаїв Дмитра Павличка // Дивослово. - 2005. - № 4. - С. 53-55.

Талант у боротьбі: Розмова з поетом Дмитром Павличком напередодні його 70-річчя // Українська культура. – 1999. - № 10. – С. 1.

Таран Л. «Navigare necesse est – моє кредо»: Дмитрові Павличку – 80 // Дивослово. – 2009. - № 9. – С. 55-57.

Тихолоз Б. Майстер різьбленого стилоса, або два кольори опришкової душі: До 75-річчя Дмитра Павличка // Дивослово. - 2004. - № 9. - С. 65.

Якубовська М. Народ воскресатиме в тобі: До 75-річчя Дмитра Павличка // Вітчизна. – 2004. - № 9-10. – С. 144-150.

Розробки уроків та сценарії

Івончак С. «Таємниця твого обличчя»: Літературна година в 11 класі за інтимною лірикою Д. Павличка // Дивослово. - 2002. - № 6. - С. 48-49.

Інтернет-ресурси

www.pisni.org.ua/persons/19.html - Дмитро Павличко .
Біографія, тексти пісень, фото.

lib.misto.kiev.ua/.../pavlichko1.txt - Дмитро Павличко.
Биографии украинских писателей. Українська література.

www.library.ukma.kiev.ua/index.php?... - Колекція Дмитра Павличка

www.ukrreferat.com/index.php?... - Курсова робота «Дмитро Павличко»

www.ukrlib.com.ua/.../book.php?id... - Твори за творчістю Павличко Дмитро

maysterni.com/user.php?id=216 - Дмитро Павличко -
Поетичні майстерні

www.president.gov.ua/.../15156.html - Президент привітав
Дмитра Павличка з 80-річчям

www.poetryclub.com.ua/metrs.php?... - Павличко Дмитро
:Біографія, Вірші, поезія. Клуб поезії

www.poetryclub.com.ua - Павличко Дмитро: Біографія, поезія

maysterni.com/publication.php?id... - Дмитро Павличко (1929) Поезія. Вірші з Монголії.

www.ukrlib.com.ua/.../printout.php?... - Творчість Д. Павличка - реферат.

www.ukrcenter.com/.../read.asp?id... - Дмитро Павличко-Біографія

lib.misto.kiev.ua/.../pavlichko5.txt – Пісенна творчість Дмитра Павличка

www.lib.ua-ru.net/diss/cont/30104.html – Творча еволюція Дмитра Павличка (поезія кінця 80-х - початку 90-х років)

www.refine.org.ua/pageid-2660-1.html – Життя та творчість Дмитра Павличка

www.day.kiev.ua/280954/ - Два кольори Дмитра Павличка

litakcent.com/.../dmytro-pavlychko-urok-tjahlosti-i-nerozuminnja.html – Дмитро Павличко: урок тяглості й (не)розуміння

www.ukrreferat.com - Дмитро Павличко (курсова) – Реферати

www.forum.vosvoboda.info/viewtopic_1941.php - Форум ВО "Свобода": Перегляд теми – Д. Павличко "Роман Шухевич"

www.br.com.ua/.../22978.htm – Пісенна творчість Дмитра Павличка, твори, реферати українською

referat.atlant.ws/?set...21... - Життя та творчість Дмитра Павличка - Література українська ...

h.ua/story/227026/ – Дмитро Павличко. Час. «У цих віршах я не згоджуюся з тим, що на мене насувається вічність, я не згоджуюся з тим, як я жив, я не згоджуюся з ...

allreferat.org.ua/referat/53610/?... – Реферат Життя та творчість Дмитра Павличка

www.ukrtvory.com.ua/9tu100.html – Популярність пісенної спадщини Дмитра Павличка, шкільний

Зміст

Біографія Д. Павличка.....	3
Твори Д. Павличка.....	10
Критичні статті Д. Павличка.....	12
Про життя та творчість Д. Павличка.....	13
Розробки уроків та сценарії.....	16
Інтернет-ресурси.....	16